

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 80/2025
12.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужилаца: АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, и др. а које све заступа Васић Мирослав, адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Министарства привреде - Регистар акција и удела, Београд, кога заступа Државно јавно правобранилаштво, ради утврђења права својине на акцијама, накнаде штете и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1719/23 од 16.05.2024. године, у седници одржаној дана 12.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1719/23 од 16.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1719/23 од 16.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 5024/2019 од 20.10.2022. године, у ставу II изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца да се утврди право својине на акцијама привредног субјекта „Технохемија“ АД Београд. У ставу III изреке, одбачена је тужба тужилаца у делу да је тужени дужан да трпи да се тужиоцима упише право својине на акцијама у Централном регистру хартија од вредности под претњом извршења и да се наложи Централном регистру хартија од вредности да упише право својине тужилаца на акцијама привредног субјекта „Технохемија“ АД Београд из става II изреке пресуде, у одговарајући регистар. У ставу IV изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца у делу да се обавезе тужени да тужиоцима као титуларима права својине на акцијама привредног субјекта „Технохемија“ АД Београд, на име накнаде штете и стицања без основа, исплати новчани износ адекватан вредности предметних акција и то у вредности таксативно наведеној за сваког тужиоца у истом ставу, све са законском затезном каматом од дана подношења тужбе, до исплате. У ставу V изреке, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка од 127.500,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1719/23 од 16.05.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца, па је потврђена првостепена пресуда у ставовима II, III, IV и V изреке.

Против другостепене пресуде тужиоци су изјавили благовремену ревизију позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку. Ревизију изјављују због погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе, разматрања правних питања од општег интереса, питања у интересу равноправности грађана и ради новог тумачења права.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11...10/23 – др. закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од 5 судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепеним пресудама правноснажно је одбијен тужбени захтев тужилаца, ближе описан у ставу првом образложења овог решења. Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев за утврђење права својине на предметним акцијама је неоснован из разлога што тужиоци траже да се утврди да су титулари права својине на акцијама које су продате трећем лицу, па је тужба погрешно усмерена према туженом. Осим тога, тужиоци нису оспоравали вредност и структуру капитала утврђену решењем Агенције бр. 867/91-2 од 01.12.1995. године. Наведеним решењем је Републичка Агенција за процену вредности капитала, у поступку контроле вредности друштвеног капитала и исправности извршене ревалоризације, на основу члана 3. Закона о Републичкој агенцији за процену вредности капитала („Сл. гласник РС", бр. 45/91 и 71/94), члана 34.а став 9, у вези става 7. Закона о условима и поступку претварања друштвене својине у друге облике својине („Сл. гласник РС", бр. 48/91, 75/91 и 51/94) и члана 202. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СФРЈ", бр. 47/86 и „Сл. лист СРЈ", бр. 24/94), верификовала вредност друштвеног капитала д.д. „Технохемија“ Београд са структуром ближе описаном у самом решењу. Против овог решења није била дозвољена жалба, али су друштво и власници деоница имали право подношења тужбе у управном спору пред привредним судом, у року од 30 дана од дана пријема решења. Како то нису учинили, другостепени суд закључује да тужиоци не могу сада у судском поступку оспоравати вредност друштвеног капитала. Даље, тужба је одбачена у делу у коме се тражи утврђење да ће пресуда служити као основ Централном регистру и да се истом наложи да на основу пресуде изврши регистрацију јер се не ради о тужбеном захтеву у смислу чл.192. и 355. Закона о парничном поступку. У погледу евентуалног тужбеног захтева за накнаду штете и исплату стеченог без основа, полазећи од члана 155. и 210. Закона о облигационим односима,

нижестепени судови налазе да је исти неоснован будући да нису испуњени услови који се тичу противправног поступања туженог и узрочно-последичне везе између таквог поступања и штете коју тужиоци у овом спору потражују, те да тужиоци нису доказали да су наведене радње предузете од стране туженог, нити су радње које је предузимало министарство, у оквиру својих законских овлашћења из члана 7. Закона о приватизацији, биле у било каквој узрочној вези са утврђивањем права својине тужилаца на акције овог привредног субјекта. Такође, Министарство привреде спроводи поступак приватизације субјекта „Технохемија“ а.д. Београд у складу са својим законским овлашћењима, па је тако закључило и Уговор о преносу капитала са „SCOM“ ДОО Фекетић, те у конкретној ситуацији нема преласка имовине тужилаца у имовину туженог без правног односа.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијски наводи тужилаца своде се, суштински, на указивање на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање услед погрешне оцене доказа, па нису релевантни и не представљају разлог за изјављивање посебне ревизије. Такође, указивање на битне повреде одредаба из чл. 374. став 2. тач. 12. Закона о парничном поступку не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије. Осим тога, тужиоци нису доставили ниједну судску одлуку која би указивала на неуједначеност судске праксе у истој или сличној чињеничноправној ситуацији, а такође не ради се о питању од општег интереса, нити питању у интересу равноправности грађана. Нема потребе ни за новим тумачењем права. Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС 72/11... 10/23 – др. закон) и нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Према одредби члана 485. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...10/23 – др. закон) ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке не прелази динарску противвредност од 100.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужиоци су поднели тужбу дана 17.09.2019. године. Вредност предмета спора највишег побијаног дела у конкретном случају износи 9.576.000,00 динара.

Вредност предмета спора правноснажне другостепене одлуке, која се побија ревизијом је испод законом прописаног ревизијског цензуса у овом привредном спору. То су разлози због којих ревизија тужилаца није дозвољена.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић